

Alternativt henstille vi, hvorvidt det høitagtede Udvalg, hvis det ikke maatte finde tilstrækkelig Anledning til at optage disse Anmærkningsbestemmelser i selve Loven, dog vil gjøre Administrationen opmærksom paa Nødvendigheden af den eventuelle (maa ske endog af den nugældende) Lovs Fortolkning i deres Land.

Kjøbenhavn, den 28de Januar 1882.

Paa samtlige Bødkeres og deres Industris Vegne:

L. Jacobsen. Joh. M. Petersen. Laur. M. Lassen.

Nr. 53.

Undertegnede Frode Grundtvig, Grosjerer her af Staden, som under Firma Fr. Esbensen & Grundtvig forhandler maskinbundne Fiskenet, tillader sig herved for det høie Landsthings Loldudvalg erbødigst at henlede Opmærksomheden paa følgende Udtalelse i den af Fiskerikommissionen i Januar 1881 til Indenrigsministeriet afgivne Beretning:

Pag. 15, Nr. 6:

„I Loldloven af 4de Juli 1863, § 1, Nr. 145 er der fastsat en Indførelstold for Fiskenet af 16 Skilling pr. Pd. i Lighed med Tolden paa Gaardug, Broderedug, Kanevas og lignende aabne Varer samt Gjorder, Baand, Bændler og Lampevæger. Derimod erlægges for usarvet Bomulds-garn, hvoraf Fiskenetene knyttes, ifølge Nr. 140 kun en Lold af 3 Skilling pr. Pd.

Fiskenet bindes utilbuds væsentlig af Bomulds-garn, der som Materiale dertil har faaet sig fortrængt alle andre Stoffer. De maskinbundne Garn af Bomuld, der leveres fra adskillige Fabrikker i Udlandet, vilde finde god Anvendelse hos vore Fiskere, som derigjennem paa nem Maade vilde kunne komplettere deres Redskabsbeholdninger; men den høie Lold har hindret Udbredelsen af disse Garn her til Landet, og den tør vistnok ogsaa siges at være for høi.

Den ses nemlig ikke at have gjort nogensomhelst Gavn ved Siden af den Skade, den medfører ved at hindre Indførelsen af maskinbundne Garn; den har hverken skaffet Statskassen nogen Indtægt, da Garnene ikke indføres, og ei heller har den fremkaldt nogen indenlandsk Industri, idet der ikke er nogen Fabrik for Tilvirkning af Fiskenet her i Landet, og der er heller kun lidet Udfigt til, at en saadan Industri vil fremstaa. Det synes ogsaa noget ubilligt at sætte Fiskenet i Klasse med Baand, Bændler og Gjorder, da Bæverarbeidet derved kun er faa ubetydeligt i Sammenligning med disse Varer. Det havde formentlig været naturligt, om Fiskenet, ligesom raat Sinnedgods af Hør eller Hamp, hvoraf ved Bæver, som tilføjer Erædtelling, $\frac{1}{2}$ Lomme i □ indeholder mindre end 24 Eræde, kun var ansat til en Lold af 2 Skilling pr. Pd. (Position 142) eller ialtfald som usarvet Bomulds-garn til 3 Skilling pr. Pd. En saadan Lold ville Fiskerne vel kunne overkomme at udrede for deres Garn, men heller ikke Næve. Ifølge Forordning af 13de Marts 1844 var Indførelstolden paa Fiskegarn kun 160 Skilling pr. 100 Pd.

Det er altsaa her af kompetente Folk udtalt, at den bestaaende høie Lold ikke ses at have gjort nogensomhelst Gavn ved Siden af den Skade, som den medfører, og det bemærkes, at Tolden ikke har fremkaldt nogen saadan indenlandsk Industri, og at der kun er lidet Udfigt til, at en saadan Industri vil fremstaa. Men, naar dette maa indrømmes — hvad jeg strax skal godtgjøre ved forskjellige Data — og der altsaa ikke ved Loldbemyttelsen vil fremkaldes nogen indenlandsk Industri, faaer man den anden Side Toldens finantielle Betydning faa stor, at Hensynet til Statskassen bør overveie Hensynet til en nøisom, haardfør, modig og arbeidsom Samsundsklasse, nemlig Fiskernes, paa hvis Ophjælpning og økonomiske Fremgang man i den senere Tid fra alle Sider har villet arbejde.

Jeg skal først anføre om denne Fiskenefabrikation, at det er en Storindustri, som kun drives paa enkelte Steder og i enkelte Fabrikker. Jeg har havt Anledning til at se den her i Landet velbeskjendte „Mekaniske Netfabrik i Tøhøe“ og tør erklære, at et saadant Fabrik anlæg i vort Land maa betragtes som en Umulighed, idet den uhyre Anlægs- og Driftskapital, ca. 2 Millioner, i Forbindelse med den kostbare faglige Arbeidskraft gjør, at et saadant Etablissement i Forhold til Landets Størrelse og Forbrug er absolut urentabelt, selv med en faa vægtig Bestyttelse af 33 Ore pr. Pd. eller ca. 2 2 p Ct. af Værdien. Det bemærkes, at netop ovenfor nævnte Fabrik næsten udelukkende er baseret paa Net af Bomuld, og at den finder sin Afsetning væsentlig til Kystfiskeriet i Holland, Nordtyskland, Sverig og Danmark samt ved Net til Flodfiskeriet væsentligst i Rusland, hvorimod lignende Etablissementer i Skotland og Norge ere anlagte for Tilvirkning af Net af Hampegarn til